

 vagó de versos

Mitjanit

Martina Escoda
dibuixos de Sonja Wimmer

Andana
editorial

Dibuixos: Sonja Wimmer
Correcció: Juli Jordà
© Martina Escoda 2016

© Andana Llibres SL
València, 56, baix
46680 Algemesí
andana@andana.net
www.andana.net
Tel. 962 48 43 82

Imprès per: Imprensa.es
1a edició: març 2016
ISBN: 978-84-16394-33-3
Dipòsit legal: V-815-2016

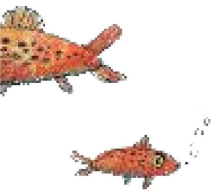
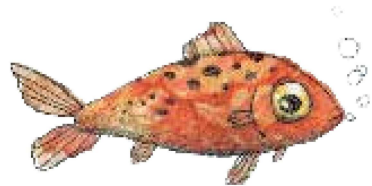
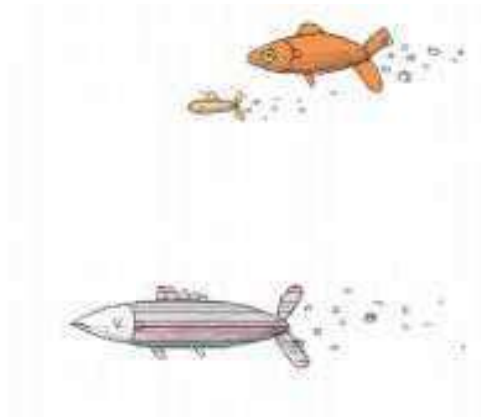
Prohibida la reproducció,
distribució, comunicació pública
o transformació d'aquest llibre en
cap forma ni per cap mitjà sense
l'autorització escrita de l'editor. Si
necessiteu fotocopiar o escanejar
algun fragment d'aquesta obra
podeu adreçar-vos al Cedro (www.conlicencia.com; 917 02 19 70 / 932
72 04 47). Tots els drets reservats.

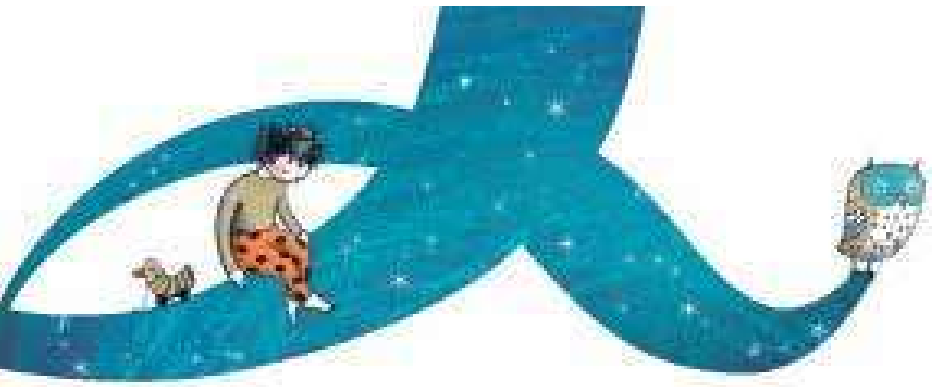
Al Marçal i a la Núria,
els meus estels de mitjanit

Martina ESCODA

A la Luna, el nostre petit sol

Sonja WIMMER

Viatge nocturn

Aventura aventurera,
intrèpida i guerrera!
Anem amb tu
a la frontera.
Creuem el full,
la cinglera,
a la recerca
de peripècies
amb les paraules,
saltant del llit
i obrint finestres.
Són unes dames
esbojarrades,
amigues de lluna plena.

Somien despertes
o bé adormides.
Aventura aventurera,
viatgem enllà
per viure el cos
de cada lletra,
menuda i atleta.
Xxxxxxt!
Que aquests poemes
ens treguin la son
de les orelles!

Menjasomnis

Quan ve la nit
mossego somnis.
Tinc una gana!
Queixalo mots,
estrips, llençols,
i no s'acaba
aquesta fam,
segueix aquí
temptant la panxa.
No para el món
quan tinc la set
d'apagar els llums
i volar amunt.
Sempre que passa
rosego cels,
menjo sis llunes,
mastego sols
i embuixo dunes.
Tastant la mar
m'empasso sorra,
callada i fina,
i un munt de peixos
de purpurina.

Com més endrapo
més gana agafo.
M'ompló la boca
de mil viatges,
somnia, paratges,
llibres, misteris,
contes eteris
que em sedueixen
i se m'emporten.
Quan ve la nit
mossego somnis
i me'ls cruspeixo
com un gourmet
d'imaginariis.

Tocant de peus al llit

Amb els peus encara al llit
toquem engrunes salades
d'onades amigues
i cançons llamineres.
La mar i la terra
emmirallades al cel
esperen pluja caramel.
Emmirallades al cel
de cada somni
esperen la pluja
amb ànsia i passió
de bruixa maduixa.

La son

Aquesta nit
la son t'abraça
i no té gaire traça:
els somnis vénen
i fort t'atrapen
en un concert
de clarinets
i d'ulls deserts.
Pobreta son,
que t'abraça
i no t'adorm!

Camí de la Lluna

'Nem a la Lluna
pel dolç camí
de serpentina?
Som un vaixell
que va per l'aire
i els mariners
són trapezistes.
Filem, filem,
equilibristes!
Pugem amunt
cap a la cima
mentre s'escapa
el fil-camí d'aquest senderi.
En arribar
hi haurà la màgia
d'un encanteri:
veurem com riu
la cara oculta de la Lluna.

